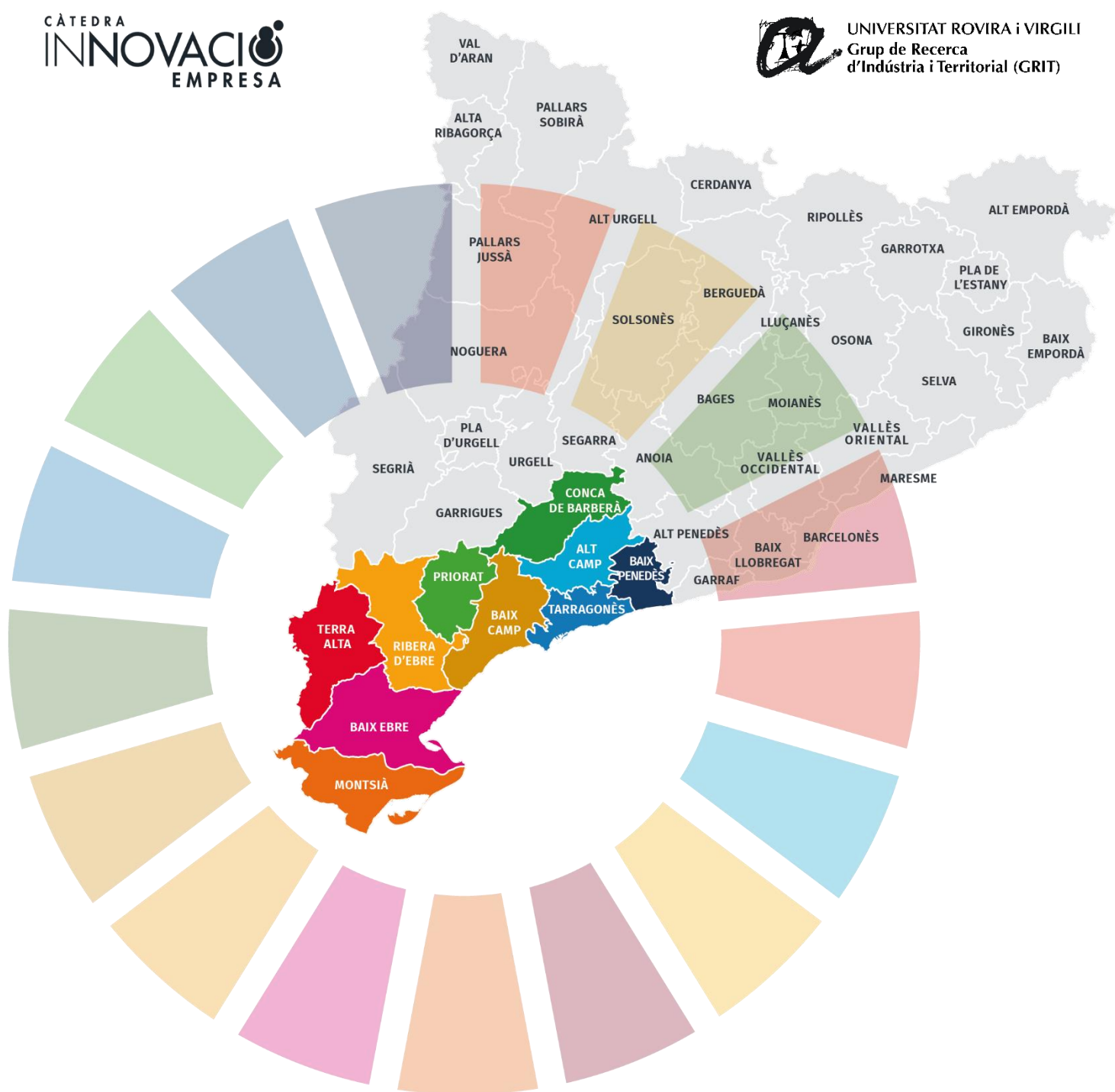

Informe de conjuntura econòmica

Camp de Tarragona i Terres de l'Ebre

Segon trimestre de 2025

INFORME DE CONJUNTURA ECONÒMICA DEL CAMP DE TARRAGONA I DE LES TERRES DE L'EBRE

Segon trimestre de 2025

Resum executiu	2
1. L'economia mundial entra en una nova era	4
2. L'economia espanyola continua creixent, però ignora els problemes estructurals	7
3. La dinàmica de l'economia catalana	10
4. L'economia del Camp de Tarragona i de les Terres de l'Ebre	15
Monogràfic: La capacitat del sud de Catalunya per crear ocupació intensiva en tecnologia i coneixement	24

Resum executiu

Revisió a la baixa de les expectatives. El creixement es revisa a la baixa, mentre que la inflació ho fa a l'alça. S'espera una caiguda del creixement per a les economies avançades de -0,5 (de l'1,9 a l'1,4) en la mateixa magnitud que per les economies emergents (del 4,7% del mes de gener al 4,2% de les previsions d'abril). L'FMI estima una reducció moderada en el creixement de l'economia espanyola previst per a 2025, que passa del 2,7% al 2,5%.

Fabricar els productes estratègics prop de casa. Una nova lògica s'imposa en el comerç internacional. Probablement, a Europa caldrà fabricar més productes estratègics, des dels semiconductors fins a l'acer. Europa ha de decidir si val la pena pagar una mica més per reduir la dependència respecte a les grans potències estrangeres, especialment dels Estats Units i la Xina.

L'economia espanyola poc afectada per la guerra comercial dels Estats Units. Les exportacions espanyoles cap als Estats Units són poc significatives en termes relatius. Els efectes negatius podrien arribar per vies indirectes, per una possible reducció de les inversions internacionals o l'impacte negatiu sobre els principals mercats europeus, en especial Alemanya o França.

Els desequilibris estructurals de l'economia espanyola continuen sense resoldre. La taxa d'atur es resisteix a baixar del 10%, la productivitat agregada millora molt poc, les dificultats d'accés a l'habitatge són cada cop més cròniques i la creació d'ocupació en sectors d'alta tecnologia i en serveis intensius en coneixement se situa força per sota de les grans economies europees.

L'economia catalana creix en termes quantitatius, però els grans reptes continuen pendents. L'economia catalana va registrar una taxa de creixement interanual del 3,4% el primer trimestre de 2025, per sobre del 2,8% de l'economia espanyola. No obstant, durant els primers mesos de 2025, l'economia catalana mostra signes d'alentiment.

La despesa de les famílies catalanes continua sent el principal motor. La demanda interna és el component que contribueix més al creixement del PIB, amb una variació del 3,7% interanual. Tots els components de la demanda interna mostren evolucions positives: el consum de les llars augmenta un 3,9%; el consum de les administracions públiques, un 2,6%, i la formació bruta de capital, un 4,3%.

Totes les branques productives creixen, encara que menys que mesos abans. Destaquen els serveis amb un creixement del 3,6%, seguit de la construcció (2,8%) i la indústria (2,4%). Cal remarcar la recuperació del sector primari català (4,7%).

L'economia del Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre mostra un bon dinamisme els primers mesos de 2025. Aquesta ha estat impulsada principalment pels serveis, el turisme i la indústria química, amb una recuperació clara de la inversió empresarial gràcies a la utilització creixent de la capacitat productiva i uns tipus d'interès més baixos. Tanmateix, cal recuperar la col·laboració publico-privada dels projectes *Next Generation*.

El mercat de treball supera rècords, però les taxes d'atur es resisteixen. A finals del mes de maig de 2025, el Camp de Tarragona té 239.535 assalariats i les Terres de l'Ebre, 72.885 assalariats. En dos anys, al Camp de Tarragona hi ha uns 11.000 assalariats més i a les Terres de l'Ebre gairebé 3.000 persones.

Estacionalitat i fragilitat estructural. El mercat laboral presenta una forta estacionalitat, molt vinculada al turisme i al comerç, cosa que limita la creació de llocs de treball estables i ben remunerats i dificulta la consolidació d'un teixit productiu diversificat i resiliència.

Risc de cronificació de les desigualtats territorials. La persistència del diferencial amb la mitjana catalana en termes de taxa d'atur i renda per càpita respon a factors estructurals com l'alta estacionalitat, la baixa especialització i una forta entrada de població estrangera.

Reptes i condicions per al canvi. Per avançar cap a un model més equilibrat i sostenible, cal una aposta estratègica per la diversificació econòmica, la formació, la innovació i una política industrial ambiciosa que permeti retenir talent, atraure inversions i elevar el valor afegit de l'activitat econòmica.

1. L'economia mundial entra en una nova era

Després de 80 anys de creixement estable en la majoria de països desenvolupats, ara estem davant d'una nova era. El sistema econòmic internacional de la fase de desenvolupament més intensa de la història de la humanitat s'acaba. A la popular frase d'Antonio Gramsci "El vell món es mor, el nou triga a aparèixer", hi podríem afegir "Del futur, què en sabem?". Probablement, poca cosa. Som poc conscients del futur que ens espera, però estem segurs que estem entrant en una nova realitat.

*Després de 80
anys de
creixement dels
països
desenvolupats,
ara estem davant
d'una nova era.*

Des de les barreres comercials imposades per l'Administració Trump el 2 d'abril, el comerç internacional s'ha convertit en una mena d'olla de pressió que corre el perill d'esclatar. Les distorsions del comerç —les barreres aranzelàries i no aranzelàries— han alimentat la percepció negativa d'un sistema multilateral que es percep com la raó per la qual no s'han aconseguit condicions equitatives per a tothom.

Certament, la integració econòmica global ha tret de la pobresa milions de persones i ha millorat la situació del món sencer, però els beneficis no han arribat a tothom. Moltes zones que gaudien de certa prosperitat han patit el tancament d'empreses i el trasllat de la feina cap altres països. Els salaris s'han mantingut continguts com a conseqüència de la disponibilitat creixent de mà d'obra barata. Molts ciutadans dels països desenvolupats culpen el sistema econòmic internacional de les injustícies que perceben a la seva vida.

Una nova lògica s'imposa en el comerç internacional: és més important decidir on es fabriquen les coses que no pas quant costen. Potser caldrà fabricar a Europa un ampli ventall de béns estratègics, des dels semiconductors fins a l'acer. Europa ha de decidir si val la pena pagar una mica més per reduir la dependència dels interessos de les grans potències estrangeres, especialment d'Estats Units i la Xina.

Actualment, el comerç internacional està condicionat per les grans incerteses creades per l'Administració Trump. Les barreres comercials, les dures condicions financeres, la pèrdua de confiança de les empreses i els consumidors i les tensions en l'esfera política internacional limiten significativament les perspectives econòmiques dels pròxims exercicis. En aquest context, totes les previsions que podem fer per als pròxims exercicis estan subjectes a un marge d'error molt elevat.

Taula 1. Previsions de l'economia mundial del Fons Monetari Internacional (%)

	Previsions			Diferència sobre la previsió anterior	
PIB (%)	2024	2025	2026	2025	2026
Món	3,3	2,8	3	-0,5	-0,3
Economies avançades	1,8	1,4	1,5	-0,5	-0,5
Estats Units	2,8	1,8	1,7	-0,9	-0,4
Zona euro	0,9	0,8	1,2	-0,2	-0,2
Alemanya	-0,2	0	0,9	-0,3	-0,2
França	1,1	0,6	1	-0,2	-0,2
Espanya	3,2	2,5	1,8	0,2	0
Economies emergents	4,3	3,7	3,4	-0,5	-0,4
Xina	5	4	4	-0,6	-0,5
Índia	6,5	6,2	6,2	-0,3	-0,2

Nota: Les dades del PIB són variacions anuals (%).

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de l'FMI. 23 d'abril de 2025.

En aquest escenari, l'FMI i l'OCDE preveuen un augment dels costos comercials i un impuls de la inflació, tot i que això podria ser compensat per la baixada dels preus de les matèries primeres i el petroli. La inflació podria romandre elevada durant més temps del previst, sobretot si les expectatives que ho faci continuen augmentant.

L'FMI i l'OCDE preveuen un augment dels costos comercials i un impuls de la inflació.

El creixement es revisa a la baixa, mentre que la inflació ho fa a l'alça. L'FMI retalla les previsions de creixement tant a escala mundial com de l'economia espanyola. Així, modera les estimacions de creixement del PIB mundial tant per a 2025 (+2,8% des del +3,3% de la projecció que va fer el gener del 2025) com per a 2026 (+3,0% des del +3,3% anterior). Per agrupacions de països, estima una caiguda del creixement per a les economies avançades de -0,5 (de l'1,9 a l'1,4) i revisa les economies emergents a la baixa en 0,5 punts percentuals (del 4,7% del mes de gener al 4,2% de les previsions d'abril).

Entre els països desenvolupats, sobresurten les retallades en les previsions dels EUA per a 2025, de 0,9 dècimes (1,8% vs. 2,7%). El creixement a la zona euro també es revisa a la baixa en 0,2 punts percentuals (fins al 0,8%).

Ja fa més de cinc anys que Europa no troba un entorn de certesa que permeti a la seva economia créixer sense ensurts. Pandèmia, invasió d'Ucraïna, inflació desbocada, entre d'altres, i ara la guerra comercial. Abans de l'entrada de Donald Trump en escena per segona vegada, l'activitat a la UE era d'una lenta millora llastrada per les dificultats que arrossega Alemanya.

Malgrat aquestes revisions a la baixa, l'FMI estima una reducció moderada en el creixement de l'economia espanyola previst per a 2025, que passa del 2,7% estimat el gener al 2,5% previst en les últimes dades d'abril.

Fa més de cinc anys que Europa no troba un entorn de certesa que permeti a la seva economia créixer sense ensurts.

2. L'economia espanyola continua creixent, però ignora els problemes estructurals

Si es compleixen les estimacions dels principals organismes internacionals, el 2025 l'economia espanyola registrarà el creixement més gran dels països membres de la zona euro i la Unió Europea. Aquest any, els organismes oficials preveuen un augment del PIB del 2,5%, una xifra que triplica l'increment estimat per al conjunt de l'àrea de l'euro, que se situa en el 0,8%. Aquesta bona evolució de l'activitat econòmica permetrà que la taxa d'atur descendeixi per sota del 10% l'any 2026, per primera vegada des de l'any 2008.

Hi ha factors interns que justifiquen aquest diferencial amb les economies de l'entorn —dinamisme del consum intern, despesa pública, dinamisme del turisme, recuperació de la inversió empresarial, etc.—, a més de factors externs. En efecte, es preveu que l'impacte de la guerra comercial de l'Administració Trump en l'economia espanyola sigui moderat en comparació de la resta d'economies europees a causa de l'exposició moderada del comerç exterior a l'economia nord-americana. Les exportacions espanyoles cap als Estats Units són poc significatives en termes relatius.

No obstant això, els efectes negatius podrien arribar per vies indirectes. D'una banda, a través d'una possible reducció de les inversions internacionals com a conseqüència de l'augment de la incertesa global provocada per la inestabilitat política a Washington. De l'altra, mitjançant els efectes derivats sobre altres economies europees amb una major dependència del mercat nord-americà, com ara Alemanya o França, especialment pel que fa a les cadenes de subministrament.

Com a resultat de les tensions que s'estan produint en els mercats exteriors i de l'impacte de les polítiques econòmiques en el comerç internacional i els mercats financers, el Banc d'Espanya ha revisat a la baixa les perspectives per a l'activitat econòmica espanyola en el seu informe de juny. En concret, ha reduït la taxa de creixement del PIB prevista per al 2025 en tres dècimes, fins al 2,4%, i ha ajustat una dècima a la baixa, fins l'1,8%, el ritme d'avenç del PIB per al 2026. El 2027, el PIB s'expandiria un 1,7%, taxa que es manté sense variacions respecte a les previsions del banc oficial del mes de març.

El Banc d'Espanya ha revisat a la baixa les perspectives per a l'activitat econòmica espanyola.

Pel que fa a l'evolució dels preus, el 2025 es preveu una taxa d'inflació general mitjana del 2,4%, una dècima menys que la xifra projectada al

març. Més enllà del 2025, s'espera que el procés desinflacionari continuï el 2026, moment en què la taxa d'inflació general mitjana baixaria fins a l'1,7%. En canvi, el 2027 aquesta taxa s'incrementaria fins al 2,4% a causa, fonamentalment, de la introducció prevista d'un nou règim de comerç de drets d'emissió de la UE.

Taula 2. Projeccions macroeconòmiques de l'economia espanyola

	2025	2026	2027
PIB	2,4%	1,8%	1,7%
	↓ 0,3%	↓ 0,1%	=
Inflació	2,4%	1,7%	2,5%
	↓ 0,1%	=	↑ 0,1%

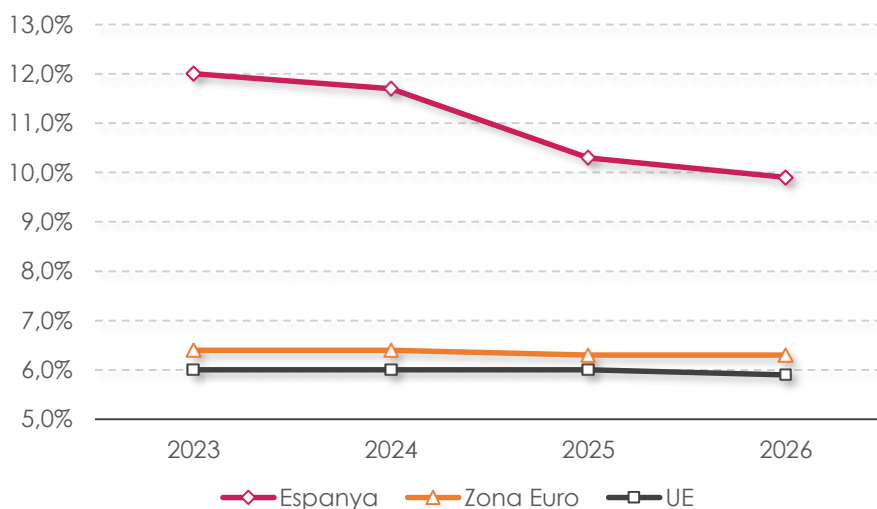
Font: Elaboració pròpia a partir de dades del Banc d'Espanya.

Malgrat les revisions a la baixa de l'FMI fetes al juny, l'economia espanyola creix molt per sobre de la resta d'economies veïnes. Així, registra el creixement del PIB més elevat entre les principals economies avançades, impulsat per la fortalesa de les exportacions de serveis —en especial del turisme— pel costat de la demanda i per l'augment de l'ocupació, en part gràcies a la immigració, pel costat de l'oferta.

A aquests factors s'hi sumen l'efecte positiu dels fons europeus i la flexibilització de la política monetària del Banc Central Europeu.

L'economia espanyola creix molt per sobre de la resta d'economies veïnes.

Gràfic 1. Previsions d'atur

Font: Elaboració pròpia a partir de dades del Banc d'Espanya.

Malgrat aquests resultats, els desequilibris estructurals de l'economia espanyola continuen sense resoldre: la taxa d'atur es resisteix a baixar del 10%, la productivitat agregada millora molt poc, les dificultats d'accés a l'habitatge són cada cop més cròniques i la creació d'ocupació en sectors d'alta tecnologia i en serveis intensius en coneixement se situa força per sota de les grans economies europees, entre altres qüestions. Però, en conjunt, l'evolució econòmica és molt positiva.

L'FMI insisteix en la necessitat de redactar polítiques que augmentin la productivitat —la típica assignatura pendent de l'economia espanyola—, atès que és l'única via per millorar el nivell dels salaris, especialitzar-se en activitats de major valor afegit i, en última instància, millorar el nivell de vida.

L'FMI insisteix en la necessitat de dur a terme polítiques que augmentin la productivitat.

3. La dinàmica de l'economia catalana

Durant els primers mesos de 2025, l'economia catalana ha continuat exhibint un gran dinamisme, ha superat l'economia espanyola i s'ha situat molt per sobre de la majoria dels països membres de la UE. Malgrat els bons resultats, el dinamisme del PIB comença a mostrar signes d'alentiment. Els vents de cua de l'economia catalana (demanda interna, despesa pública, entrades de turisme, fons Next Generation, etc.) estan perdent força.

El producte interior brut de Catalunya registra una variació interanual del 3,4% el primer trimestre del 2025, mentre que, en termes inter trimestrals, la variació ha estat del 0,3%, segons l'Institut d'Estadística de Catalunya (Idescat). L'augment del PIB respon sobretot a l'evolució de la demanda interna, que ha crescut un 3,7% impulsada per la recuperació de la inversió empresarial (4,3%) i del consum de les llars (3,9%). Cal ressaltar el vitalisme de la inversió en béns d'equipament que presenta una variació interanual del 7,8%, mentre l'evolució de la inversió en construcció (1,8%) continua sent moderadament positiva.

L'evolució de l'activitat productiva a Catalunya va en la mateixa direcció que la del conjunt de l'economia espanyola, però amb majors registres. La taula 3 mostra l'evolució de les dues economies en termes anuals i trimestrals.

L'economia catalana va registrar una taxa de creixement interanual del 3,9% el darrer trimestre de 2024 i va tancar el mes de març de 2025 amb una taxa interanual del 3,4%. En sintonia amb aquesta dinàmica, l'economia espanyola va registrar taxes interanuals del 3,3% i el 2,8%, respectivament. L'evolució de l'economia catalana en el primer trimestre de l'any situa la taxa de creixement del PIB català, en termes interanuals, un 0,6% per sobre de la de l'economia espanyola (2,8%) i un 1,8% per sobre de la taxa de la UE (1,6%). La variació intertrimestral del PIB a Catalunya és del 0,3%, tres dècimes inferior a la taxa espanyola (0,6% avanç) i a la taxa de la UE (0,6%).

Clarament, les taxes interanuals de les dues economies registren una caiguda de 0,5 punts, cosa que fa palesa la pèrdua de dinamisme d'ambdues. Aquesta tendència és més contundent en l'economia catalana, que registra una variació intertrimestral del PIB del 0,3%, tres dècimes inferior a la de la taxa espanyola (0,6% avanç) i la del conjunt de la UE (0,6%).

El PIB català augmenta un 3,4% interanual el primer trimestre del 2025.

L'economia catalana va créixer interanualment un 3,9% el 4T de 2024 i un 3,4% el 1T de 2025.

Tanmateix, malgrat la bona dinàmica de l'activitat econòmica catalana, segons l'informe de conjuntura de la Cambra de Comerç de Barcelona, persisteixen alguns riscos a la baixa que podrien afectar negativament l'activitat econòmica, com ara l'esperada allau d'exportacions d'excedents comercials procedents de la Xina per la guerra comercial, l'impacte negatiu sobre les exportacions europees d'una apreciació de l'euro o el retorn dels aranzels "recíprocs" (del 20%), així com una possible resposta aranzelària per part de la UE.

L'esperada allau d'exportacions d'excedents comercials procedents de la Xina podria afectar l'activitat econòmica.

Taula 3. L'evolució del PIB a Espanya i Catalunya (%)

		Taxes de variació interanuals		Taxes de variació intertrimestrals	
		Catalunya	Espanya	Catalunya	Espanya
2021	T1	-3,8	-3,6	-0,3	0,4
	T2	19,6	19,4	4,1	2,1
	T3	5,9	5,1	1,5	2,3
	T4	7,9	6,9	2,4	1,9
2022	T1	9,2	6,8	0,8	0,3
	T2	7,5	7,2	2,6	2,5
	T3	6,6	5,3	0,6	0,5
	T4	3,9	3,8	-0,1	0,5
2023	T1	4,1	4,0	1,0	0,5
	T2	1,9	2,0	0,3	0,5
	T3	1,7	2,1	0,5	0,5
	T4	3,0	2,3	0,9	0,7
2024	T1	3,1	2,6	0,8	0,8
	T2	3,5	3,2	1,2	0,9
	T3	3,9	3,3	0,9	0,8
	T4	3,9	3,3	0,9	0,8
2025	T1	3,4	2,8	0,3	0,6

Nota: PIB corregit d'estacionalitat en preus constants.

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de l'Idescat i l'INE.

Des de l'òptica de la demanda, la demanda interna és el component que contribueix més al creixement del PIB, amb una variació del 3,7% interanual, encara que ho fa amb menys intensitat que en el trimestre precedent (5,0%). Tots els components de la demanda interna mostren evolucions positives: el consum de les llars augmenta un 3,9%; el consum de les administracions públiques, un 2,6%, i la formació bruta de capital, un 4,3%.

Pel que fa al sector exterior, les exportacions totals presenten una variació interanual del 2,5%, fruit del creixement de les exportacions de béns i serveis (1,8%) i de l'augment del consum dels no residents (6,6%). Pel que fa a les importacions, presenten una taxa interanual del 5,1%, resultat de l'evolució de les importacions de béns i serveis (4,7%) i del consum dels residents a l'estranger (12,3%).

Taula 4. Taxa interanual de la demanda del PIB català (%)

	2023				2024				2025
	T1	T2	T3	T4	T1	T2	T3	T4	T1
PIB	3,9	2,0	1,7	3,0	3,1	3,5	3,9	3,9	3,4
Demanda interna	1,8	2,6	1,1	2,4	2,5	2,9	4,7	5,0	3,7
Consum de les llars	1,7	2,1	0,6	1,8	2,7	2,5	4,6	4,2	3,9
Consum de les adm. Públiques	3,5	6,3	5,8	7,1	5,3	4,3	6,1	5,3	2,6
Formació bruta de capital	0,6	0,4	-2,3	-0,6	-0,5	2,9	3,6	6,9	4,3
Saldo amb l'exterior	2,3	-0,3	0,7	1,0	1,0	1,0	-0,1	-0,3	0,3
Exportacions totals a l'estranger	10,5	2,7	0,6	3,3	-0,6	2,2	3,2	2,4	2,5
Exportacions de béns i Serveis	8,0	2,7	-0,8	-1,5	-2,3	0,5	2,0	1,3	1,8
Importacions totals de l'estranger	3,8	2,2	-0,4	4,9	-0,9	1,4	4,9	5,3	5,1
Importacions de béns i Serveis	3,5	1,7	0,2	4,1	-1,6	1,1	4,3	5,0	4,7

Notes: Variació en volum. Dades corregides d'estacionalitat.

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de l'Idescat. Revisió estadística de juny 2025.

Des del punt de vista de l'oferta, tots els sectors mostren increments, encara que de menys intensitat que durant el trimestre anterior. Hi destaquen els serveis, amb un creixement del 3,6%. La construcció creix el 2,8%; la indústria, el 2,4%, i l'agricultura, el 4,7%.

El sector serveis registra una taxa de variació interanual del 3,6%, sis dècimes inferior a la del trimestre previ (4,2%). Totes les branques mostren increments d'activitat. Per la seva contribució al creixement, destaquen especialment les activitats immobiliàries, els serveis jurídics i els serveis tècnics d'arquitectura i enginyeria.

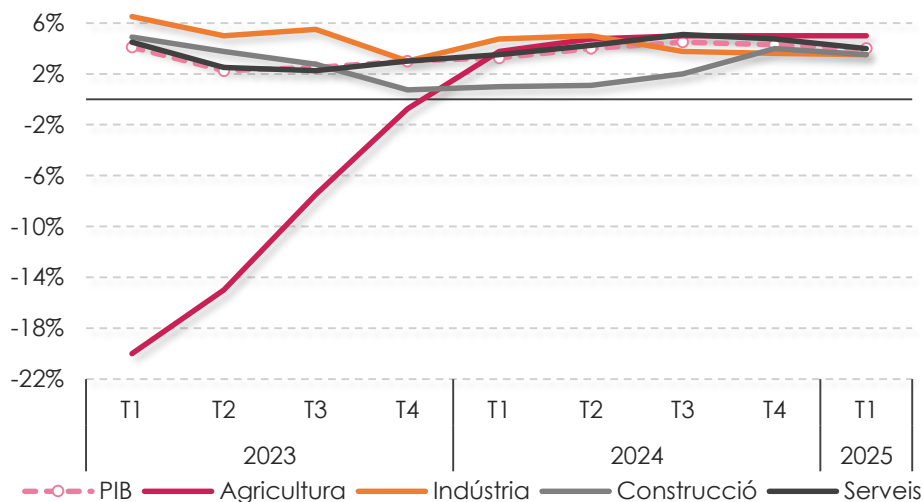
La indústria manufacturera creix un 2,4% interanual, sis dècimes per sota del trimestre precedent (3,0%). Per branques, destaquen la indústria farmacèutica, l'automoció i el sector energètic. Pel que fa a la construcció,

El sector serveis registra una taxa de variació interanual del 3,6%, sis dècimes inferior a la del trimestre previ (4,2%).

el sector registra un increment del 2,8%, set dècimes per sota del quart trimestre de 2024 (3,5%).

Finalment, el sector agrari assoleix una variació interanual del 4,7%, lleugerament superior a la del trimestre inicial de 2025 (4,6%).

Gràfic 2. Evolució dels sectors econòmics en l'economia catalana

Nota: Dades del PIB corregides d'estacionalitat.

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de l'Idescat.

Malgrat la reducció en el ritme del creixement, l'economia catalana va bé, però els problemes estructurals persisteixen. S'està perdent una bona oportunitat per escurçar la bretxa de productivitat i renda per càpita que tenim amb els nostres principals veïns, França i Alemanya.

Durant l'any 2024, l'economia catalana ha assolit un màxim històric de 3,8 milions de persones ocupades, mentre que la taxa de temporalitat continua la seva trajectòria descendent i registra un nou mínim històric, ja que se situa en l'11,3%. Pel que fa a l'afiliació a la Seguretat Social, el nombre d'afiliats supera els rècords històrics i el creixement de l'ocupació és positiu en pràcticament tots els sectors, amb l'excepció del sector agrari. Cal remarcar, en particular, l'expansió del nombre de treballadors en els sectors de les tecnologies de la informació i l'hostaleria.

La combinació d'un augment sostingut de la població ocupada i d'un estancament puntual de la població activa ha propiciat una disminució significativa del nombre de persones aturades. A causa d'això, la taxa d'atur se situa per sota del 8% (7,9 %) en finalitzar 2024, el nivell més baix des de l'any 2008.

Els problemes estructurals persisteixen.

Durant l'any 2024, l'economia catalana ha assolit un màxim històric de 3,8 milions de persones ocupades.

La taxa d'atur se situa per sota del 8% (7,9 %) en finalitzar 2024, el nivell més baix des de l'any 2008.

Taula 5. Taxa interanual de l'oferta del PIB català (%)

	2023				2024				2025
	T1	T2	T3	T4	T1	T2	T3	T4	T1
PIB. Variació interanual	3,9	2,0	1,7	3,0	3,1	3,5	3,9	3,9	3,4
Valor afegit brut	4,5	2,6	2,1	2,9	3,6	3,9	4,5	4,0	3,3
Agricultura	-20,3	-12,9	-6,6	-0,9	2,8	4,6	4,8	4,6	4,7
Indústria	6,6	5,1	5,6	3,0	4,6	4,8	3,2	3,0	2,4
Construcció	4,6	2,9	1,6	0,4	0,9	1,0	1,4	3,5	2,8
Serveis	4,3	2,1	1,3	3,0	3,5	3,9	5,0	4,2	3,6
PIB. Variació intertrimestral	0,8	0,8	0,6	0,9	0,8	1,2	0,9	0,9	0,3

Notes: Variació en volum. Dades corregides d'estacionalitat.

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de l'Idescat. Revisió estadística de juny de 2025.

Malgrat el dinamisme mostrat per l'economia catalana en els dos darrers anys, amb creixements del PIB en tots els sectors, augment de l'ocupació, reducció de l'atur, entrades rècords de turistes i dinamisme del sector exterior, bones dades d'exportacions, etc., hi continuen havent diversos problemes estructurals que, a mitjà i llarg termini, limitaran el potencial de creixement de l'economia catalana.

El teixit empresarial es basa, majoritàriament, en empreses petites i poc intensives en capital o tecnologia, fet que dificulta guanys d'eficiència. Això provoca que la productivitat per hora treballada i per ocupat es mantingui estancada o creixi de manera molt moderada. Infraestructures clau com Rodalies i els grans eixos viaris com l'AP-7 estan congestionades dia sí dia també, i el corredor ferroviari del Mediterrani, essencial per al comerç exterior, encara està pendent de finalització i plena operativitat.

Des d'una dimensió més social, l'equació de baixos salaris i alts lloguers indica les contradiccions del model de creixement català. Els elevats preus de l'habitatge, tant de compra com de lloguer i especialment a les àrees metropolitanes, hi dificulten l'accés a col·lectius joves i vulnerables. Aquest problema incideix negativament en la mobilitat laboral i en la capacitat d'atracció i retenció de talent.

4. L'economia del Camp de Tarragona i de les Terres de l'Ebre

L'activitat econòmica del Camp de Tarragona i de les Terres de l'Ebre va tancar l'any 2024 a un bon ritme i registra un comportament positiu durant els primers mesos de l'exercici 2025. Els serveis i el turisme en continuen sent els dos grans motors, mentre que les activitats industrials presenten una dinàmica més moderada, tret de la indústria química.

Els serveis i el turisme en continuen sent els dos grans motors.

Un aspecte important que cal tenir en compte és l'esperada recuperació de la inversió empresarial. El dinamisme de les exportacions impulsa a l'alça el grau d'utilització de la capacitat productiva dels establiments industrials. Al seu torn, la inversió productiva creix a mesura que augmenta el grau d'utilització de la capacitat productiva. D'altra banda, el moderat endeutament de les empreses i la reducció dels tipus d'interès també afavoreixen la inversió.

Fruit d'aquest bon comportament de gairebé tots els sectors productius — fins i tot de l'agricultura, que torna a marcar una senda de creixement positiva—, l'ocupació a les comarques del sud de Catalunya es manté dinàmica. Tot fa pensar que la població activa i el nombre d'ocupats continuaran creixent, la qual cosa permetrà una reducció gradual del nombre d'aturats i de la taxa d'atur.

La població activa i el nombre d'ocupats continuaran creixent.

Les expectatives d'ocupació del teixit empresarial de les comarques del sud de Catalunya són positives de cara als propers mesos, cosa que ens indica l'exposició moderada de les nostres empreses a la política aranzelària nord-americana. En aquest escenari, l'ocupació serà un factor clau que hauria de continuar sostenint el creixement del consum de les llars.

Tot fa pensar que els principals impulsors del creixement econòmic al llarg de 2025 seran el consum privat, la despesa turística dels visitants estrangers i la inversió productiva, sempre que les expectatives empresarials no es contaminin de les tensions geopolítiques que amenacen el panorama del comerç internacional.

El 2025, els impulsors del creixement seran el consum privat, la despesa turística i la inversió productiva.

Aquest escenari es veu afavorit per la solidesa del mercat laboral, la reducció dels tipus d'interès i la progressiva execució dels projectes finançats pels fons Next Generation, tot i que les dificultats per materialitzar bona part dels projectes atorgats a les empreses catalanes són preocupants.

Tal com vam constatar a l'informe de conjuntura del primer trimestre de 2025, l'estructura econòmica de la província de Tarragona està experimentant un procés de transformació silenciosa, però constant. Els sectors tradicionals com l'agricultura i la construcció perden pes en favor de sectors industrials amb més valor afegit i de serveis professionals i tècnics, que requereixen una mà d'obra més qualificada. A partir de la crisi immobiliària de 2008, les activitats vinculades a la construcció han anat perdent pes en el territori, mentre que una sèrie d'activitats vinculades a les branques industrials de tecnologia mitjana i els serveis professionals presenten un ritme de creixement superior als que registren a la resta del país.

L'estructura econòmica de la província de Tarragona està experimentant un procés de transformació.

El bon dinamisme de la producció a les comarques tarragonines s'ha traduït en un bon comportament del mercat laboral local. Malgrat el diferencial en termes d'atur que tenen les comarques del sud en relació amb el conjunt del territori català, els registres del nombre de persones actives i ocupades presenten xifres rècord que no s'havien assolit mai. A la demarcació provincial, igual que a Catalunya i Espanya, hi ha més actius laborals i persones treballant que en cap període anterior.

Segons dades de l'EPA, el nombre d'actius s'ha estancat durant el primer trimestre 2025, mentre que a Catalunya i Espanya la població activa ha augmentat moderadament. Pel que fa a l'evolució de l'ocupació, com és habitual, la província de Tarragona registra una reducció del nombre d'actius (passa de 435.000 a 431.000), en la mateixa línia que Catalunya i Espanya. Això s'ha traduït en un estancament de la taxa d'atur provincial entorn del 12,8%, mentre que les dues economies de referència han registrat un augment gens menyspreable.

Segons l'EPA, la taxa d'atur provincial s'estanca entorn del 12,8%.

Segons les dades de l'EPA, la taxa d'atur espanyola va tancar l'any amb un més que favorable 10,60%, que a finals de març repuntava a l'11,36%. Pel que fa a l'economia catalana, finalitzava 2024 amb un registre del 7,90% i tancava el mes de març passat amb un 8,9%.

Aquestes dades mostren la dinàmica asimètrica de l'estructura productiva de la província de Tarragona en comparació de les seves dues àrees de referència. Mentre que a escala catalana i estatal durant el primer trimestre de cada any el nombre d'actius varia poc, les afiliacions disminueixen per la caiguda de l'activitat comercial i les taxes d'atur tendeixen a augmentar, a Tarragona el comportament és diferent. En aquest cas, el nombre d'actius retrocedeix i les afiliacions disminueixen, però la taxa d'atur es manté estable.

Taula 6. Actius, ocupats i aturats

Actius		Espanya	Catalunya	Tarragona
2023	T1	23.580	3.928	401
	T2	23.819	3.990	412
	T3	24.121	4.061	426
	T4	24.077	4.082	414
2024	T1	24.277	4.179	424
	T2	24.440	4.202	432
	T3	24.577	4.235	440
	T4	24.453	4.185	435
2025	T1	24.554	4.226	431
Variació anual (2023-2024)		2,96%	6,39%	5,74%
Variació anual (2024-2025)		1,14%	1,12%	1,65%
Ocupats				
2023	T1	20.452	3.521	353
	T2	21.056	3.654	380
	T3	21.265	3.716	385
	T4	21.246	3.716	354
2024	T1	21.250	3.783	368
	T2	21.684	3.807	374
	T3	21.823	3.861	390
	T4	21.858	3.856	380
2025	T1	21.765	3.850	375
Variació anual (2023-2024)		3,90%	7,44%	4,25%
Variació anual (2024-2025)		2,42%	1,77%	1,90%
Taxa atur				
2023	T1	13,30%	10,40%	11,90%
	T2	11,60%	8,40%	8,00%
	T3	11,80%	8,50%	9,60%
	T4	11,80%	9,00%	14,40%
2024	T1	12,30%	9,50%	13,40%
	T2	11,20%	9,40%	13,40%
	T3	11,20%	8,80%	11,30%
	T4	10,60%	7,90%	12,70%
2025	T1	11,40%	8,90%	12,80%

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de l'EPA i l'INE.

El nostre diferencial respecte de la taxa registrada per l'economia catalana continua sent significatiu. La forta resistència a tancar la bretxa que ens separa de la taxa d'atur catalana respon a la gran entrada de nous actius al mercat laboral (sobretot immigrants), la gran estacionalitat de l'ocupació i la baixa especialització en activitats que tenen una major capacitat per diversificar-se i atraure noves activitats col·laterals.

La taxa d'atur es resisteix a causa de l'entrada de nous actius al mercat laboral i l'estacionalitat.

Malgrat el bon comportament general del mercat laboral, segons les dades de l'EPA, la taxa d'atur continua sent el principal punt feble del mercat de treball a les comarques tarragonines, especialment en comparació de la mitjana catalana. Al llarg de 2024, la reducció de l'atur ha estat notable: s'ha passat del 14,4% al 12,7%, una millora de gairebé dos punts percentuals en dotze mesos. Tot i això, durant els primers mesos de 2025, la taxa s'ha estabilitzat al voltant del 12,8%.

La diferència amb la taxa d'atur del conjunt de Catalunya es manté i la resistència a reduir la bretxa laboral ens ha de preocupar força. Certament, una gran especialització en activitats altament cícliques al llarg de l'any, en particular les activitats vinculades al turisme, ens genera greus problemes per apropar-nos a una estructura productiva capaç de crear una ocupació més estable i més ben retribuïda.

Al llarg de 2024, s'ha passat del 14,4% d'atur al 12,7%.

Aquesta persistència en el diferencial respon a diversos factors estructurals: l'elevada entrada de nous actius al mercat laboral —sobretot població immigrant—, una marcada estacionalitat de l'ocupació i una estructura productiva amb una presència escassa de sectors d'alta especialització. Aquests sectors solen tenir una capacitat més gran per diversificar-se i generar activitats complementàries, cosa que afavoreix una ocupació més estable i de més qualitat.

Quan deixem de banda l'Enquesta de Població Activa (EPA) per analitzar les dades provinents dels registres de la Seguretat Social a la província de Tarragona, l'escenari que emergeix és molt més favorable. Les diferències entre les dues fonts no haurien de sorprendre, ja que responen a distincions conceptuals i metodològiques clares. L'EPA és una enquesta trimestral que estima la realitat laboral dels ciutadans espanyols, mentre que els registres de la Seguretat Social són un procediment administratiu. Aquesta diferència explica els contrastos interpretatius a l'hora d'analitzar el mercat laboral de la província i les seves comarques.

Taula 7. Evolució recent dels assalariats

Any	Mes	Camp de Tarragona	Terres de l'Ebre	Província Tarragona	Catalunya
2023	M01	210.035	67.140	277.175	3.413.380
	M02	212.675	67.800	280.475	3.440.630
	M03	220.170	68.460	288.630	3.467.820
	M04	226.645	69.740	296.385	3.516.515
	M05	228.195	70.155	298.350	3.531.990
	M06	231.190	70.040	301.230	3.546.465
	M07	234.185	70.330	304.515	3.540.230
	M08	229.760	68.575	298.335	3.492.275
	M09	229.320	69.185	298.505	3.545.390
	M10	222.855	69.605	292.460	3.525.105
	M11	219.180	70.085	289.265	3.536.485
	M12	217.485	69.700	287.185	3.517.305
2024	M01	214.895	68.480	283.375	3.496.005
	M02	217.895	69.025	286.920	3.526.870
	M03	228.405	70.250	298.655	3.575.905
	M04	230.470	70.755	301.225	3.588.890
	M05	233.375	71.545	304.920	3.620.080
	M06	238.050	71.950	310.000	3.658.085
	M07	238.670	71.710	310.380	3.629.255
	M08	237.625	70.845	308.470	3.606.560
	M09	232.900	69.855	302.755	3.607.035
	M10	227.690	70.275	297.965	3.596.125
	M11	225.145	71.245	296.390	3.624.125
	M12	221.640	70.245	291.885	3.589.135
2025	M01	218.650	69.260	287.910	3.567.170
	M02	218.650	69.260	287.910	3.591.230
	M03	221.100	69.750	290.850	3.615.555
	M04	236.280	71.645	307.925	3.656.560
	M05	239.535	72.885	312.420	3.702.615
Variació anual 2023		3,55%	3,81%	3,61%	3,04%
Variació anual 2024		3,14%	2,58%	3,00%	2,66%
Variació febrer 2024 - 2025		9,55%	5,23%	8,51%	3,80%
Variació anual 2023		3,43%	3,67%	3,49%	2,95%
Variació anual 2024		3,14%	2,58%	3,00%	2,66%
Variació gener -maig 2025		9,55%	5,23%	8,51%	3,80%

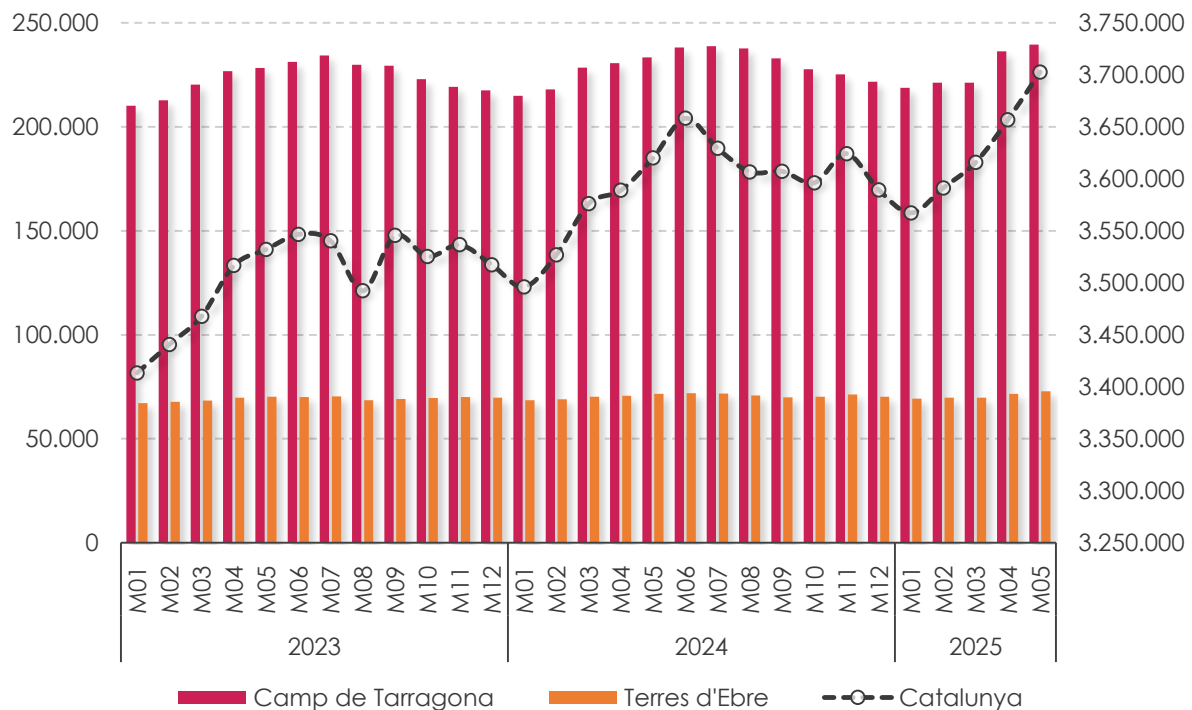
Nota: Afiliacions a la Seguretat Social segons la residència padronal de l'afiliat.

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de l'Idescat.

Segons les dades de la Seguretat Social, a finals de maig de 2025, el Camp de Tarragona té 239.535 assalariats i les Terres de l'Ebre, 72.885 assalariats. Es tracta de les xifres més elevades mai registrades d'ençà que es tenen dades fiables. La dinàmica registrada els darrers mesos és, francament, molt favorable. En dos anys, el nombre d'assalariats al Camp de Tarragona ha incrementat en més d' 11.000 persones i a les Terres de l'Ebre l'increment gairebé ha estat de 3.000 persones. Encara que aquestes dades ens puguin semblar poc remarcables, la veritat és que no hi ha hagut mai tantes persones ocupades a les deu comarques del sud de Catalunya.

No hi ha hagut mai tantes persones ocupades a les deu comarques del sud de Catalunya.

Gràfic 3. Total d'assalariats

Notes: A l'eix esquerre, les dades del Camp de Tarragona i de Terres de l'Ebre. A l'eix dret, les dades de Catalunya.

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de l'Observatori del Treball i Model Productiu.

Com és ben conegut, la contractació laboral al Camp i les Terres de l'Ebre segueix una pauta cíclica ben definida. Durant els tres primers mesos de l'any s'assoleixen els nivells més baixos. A partir de l'abril, l'activitat repunta amb força i arriba al seu màxim entre els mesos de juny i juliol. I a finals d'agost, es produeix una davallada generalitzada en la contractació, especialment en els sectors vinculats al turisme i al comerç.

Aquesta estacionalitat persistent reflecteix la forta dependència de determinades activitats i limita la capacitat del mercat laboral per generar ocupació estable al llarg de l'any. Reduir aquesta volatilitat i avançar cap a

una estructura més desestacionalitzada és un dels principals reptes que cal abordar per afavorir un creixement econòmic més equilibrat i sostenible.

Des d'una perspectiva temporal més àmplia, el gener de 2023, al Camp de Tarragona i a les Terres de l'Ebre hi havia 277.175 persones ocupades, segons els registres de la Seguretat Social, mentre que el maig passat el nombre d'assalariats va ser de 239.535. En 28 mesos, les empreses locals han creat gairebé 35.000 llocs de treball nous, xifra que supera els nivells registrats en altres èpoques de bonança.

En 28 mesos, les empreses locals han creat gairebé 35.000 llocs de treball nous.

Taula 8. Taxa d'atur registrat i variacions intermensuals

		Camp de Tarragona			Terres de l'Ebre			Catalunya		
		Taxa d'atur	Aturats	Taxes interanuals	Taxa d'atur	Aturats	Taxes interanuals	Taxa d'atur	Aturats	Taxes interanuals
2022	M01	12,85%	30.344	-24,40%	12,48%	9.484	-22,87%	10,34%	371.802	-2,68%
2023	M01	11,35%	26.883	-11,41%	11,26%	8.514	-10,23%	9,61%	351.644	-5,42%
	M01	10,73%	25.839	-3,88%	10,92%	8.395	-1,40%	9,30%	347.071	-1,30%
	M02	10,61%	25.852	-1,40%	10,79%	8.342	-0,87	9,22%	346.373	-1,40%
	M03	10,03%	25.472	-2,47%	10,47%	8.212	-0,81%	9,05%	344.389	-1,12%
	M04	9,70%	24.753	-0,48%	10,15%	7.995	0,05%	8,84%	337.030	-0,52%
	M05	9,37%	24.122	-1,62%	9,88%	7.842	0,09%	8,64%	330.782	-1,58%
2024	M06	9,00%	23.558	-0,38%	9,81%	7.822	-0,28%	8,42%	324.966	-0,35%
	M07	9,01%	23.633	-0,25%	9,94%	7.919	-0,08%	8,80%	327.283	-0,28%
	M08	9,26%	24.229	-0,34%	10,42%	8.239	-0,16%	8,80%	335.990	-0,32%
	M09	9,36%	24.040	-0,25%	10,64%	8.317	2,00%	8,68%	331.930	-0,22%
	M10	9,82%	24.784	-0,26%	10,69%	8.413	0,11%	8,78%	334.839	-0,27%
	M11	9,89%	24.705	-0,46%	10,31%	8.183	-0,21%	8,67%	332.532	-0,37%
	M12	10,12%	24.952	-0,41%	10,44%	8.189	-0,18%	8,81%	335.195	-0,35%
	M01	10,23%	24.904	-0,51%	10,77%	8.357	-0,15%	8,89%	336.639	0,43%
	M02	10,07%	24.757	-0,54%	10,54%	8.217	-0,24%	8,78%	334.321	-0,69%
2025	M03	9,77%	24.477	-0,30%	10,39%	8.164	-0,16%	8,66%	331.765	-0,12%
	M04	9,07%	8.164	-0,70%	9,86%	8.164	-0,53%	8,43%	325.717	-0,23%
	M05	8,72%	22.875	-0,35%	9,46%	7.614	-0,40%	8,20%	319.519	-0,23%

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de l'Observatori del Treball i Model Productiu.

Pel que fa al comportament de l'evolució del nombre d'aturats i la taxa d'atur a les dues demarcacions (el Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre), el balanç no pot ser més que favorable, però cada cop preocupen més els riscos que comporta el creixent pes de les activitats estacionals amb nivells salarials baixos.

Preocupen cada cop més les activitats estacionals amb nivells salarials baixos.

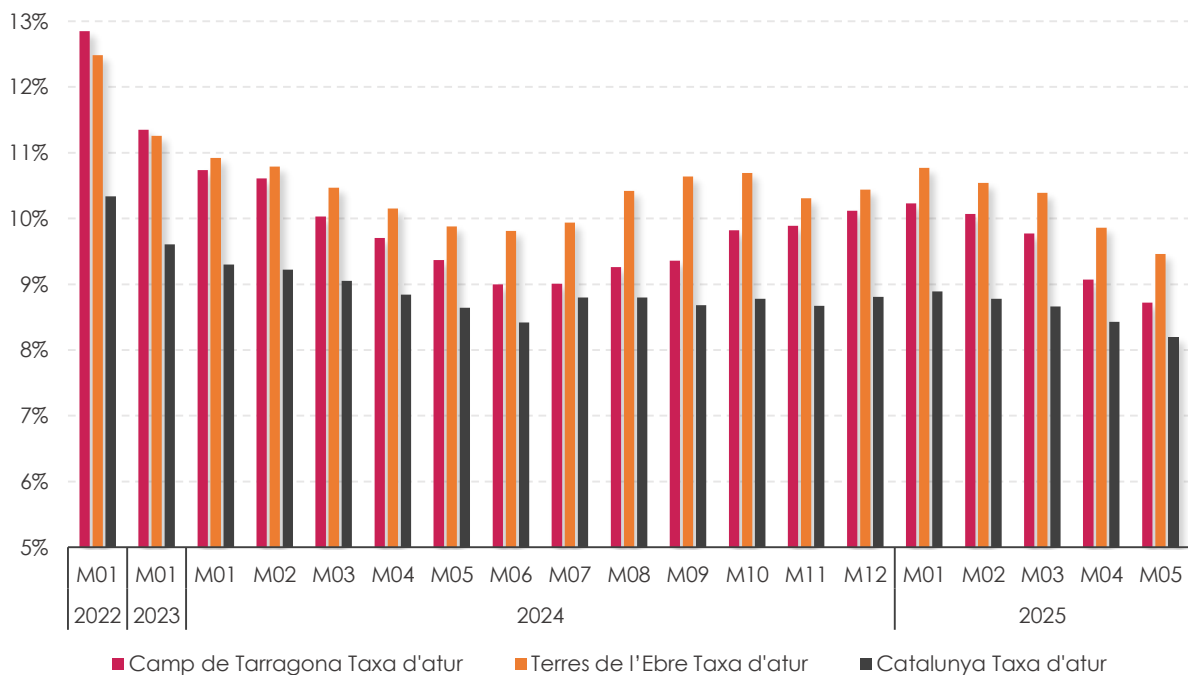
L'evolució recent del nombre de persones aturades tant al Camp de Tarragona com a les Terres de l'Ebre mostra una dinàmica clarament positiva, malgrat la dificultat persistent per assolir nivells d'atur comparables als de la mitjana catalana. La tendència a la baixa és evident, especialment en el període posterior a la crisi sanitària, si bé es comencen a detectar signes d'estancament en determinades zones.

En termes absoluts, al Camp de Tarragona s'han registrat descensos significatius en el nombre d'aturats durant els últims quatre anys: 30.344 persones el gener de 2022, 26.883 el 2023, 25.839 el 2024 i 24.904 el 2025. El passat mes de maig hi havia 22.875 aturats, 8.000 menys que a principis de 2022.

El passat mes de maig, al Camp de Tarragona hi havia 22.875 aturats, 8.000 menys que a principis de 2022.

A les Terres de l'Ebre, la trajectòria ha estat igualment favorable, tot i que més modesta en valors absoluts. El nombre d'aturats va passar de 9.484 el gener de 2022 a 8.514 el 2023, 8.395 el 2024 i 8.357 el 2025. El mes de maig hi havia 7.614 aturats a l'Ebre, gairebé 2.000 menys que a començaments de 2022.

Gràfic 4. Taxa d'atur registrat (%)

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de l'Observatori del Treball i Model Productiu.

Malgrat l'evolució favorable del mercat de treball local, cal destacar la seva fragilitat i les persistents limitacions per crear llocs de treball qualificats i ben retribuïts. L'elevada dependència de sectors d'activitat marcadament estacional i amb baix valor afegit —com el turisme i el comerç de temporada— pot limitar la capacitat del territori per consolidar una ocupació estable i de qualitat. Aquesta especialització pot generar inestabilitat laboral, dificultar la retenció de talent i reduir la capacitat d'atracció d'inversions cap a sectors més innovadors o tecnològics. Superar aquesta limitació estructural requereix una aposta decidida per la diversificació productiva, el foment de sectors emergents, la innovació i la transferència tecnològica. Sols amb una política industrial de la Generalitat de Catalunya generosa i ambiciosa es podrà tancar la bretxa actual de les rendes per càpita del sud del país vers la mitjana catalana.

Monogràfic

La capacitat del sud de Catalunya per crear ocupació intensiva en tecnologia i coneixement

Presentació

El coneixement i la innovació s'han convertit en les dues grans palanques del canvi i del progrés. La inversió en l'educació dels joves, la formació dels treballadors al llarg de la seva vida laboral, la presència de les tecnologies digitals en totes les activitats econòmiques i les facilitats per gestionar bé la informació incentiven la creació de llocs de treball en les indústries d'alta tecnologia i els serveis intensius en la gestió del coneixement.

El coneixement i la innovació s'han convertit en les dues grans palanques del canvi i del progrés.

El monogràfic del segon trimestre de 2025 de l'informe de conjuntura de la Càtedra per al Foment de la Innovació Empresarial de la URV aborda la capacitat de les comarques del sud de Catalunya per crear llocs de treball en els sectors intensius en la gestió del coneixement i l'ús de tecnologia. Per abordar aquesta realitat, utilitzarem les dades de contractació laboral subministrades per l'Observatori del Treball i Model Productiu de la Generalitat de Catalunya. Aquesta font oficial no proporciona el nombre de treballadors afiliats en cada sector econòmic, però ofereix una informació més valuosa sobre els contractes registrats a la Seguretat Social.

Disposar de les dades de contractes laborals desagregades per sectors, comarques o municipis ens permet observar quines són les activitats que estan generant més oportunitats laborals i determinar la qualitat de l'ocupació en funció de l'ús de tecnologia i coneixement.

En resum, no tenim l'estoc del nombre de treballadors i treballadores ocupats en cada sector econòmic, però, en canvi, tenim la dinàmica del mercat laboral amb un gran nivell de detall.

L'aplicació informàtica de l'Observatori del Treball i Model Productiu ens permet aprofundir en les tendències de la contractació laboral i els nínxols en què es concentren els perfils laborals amb un major potencial de creixement. També ens proporciona les dades de contractació laboral registrades pel conjunt del país i per comarques, àmbits funcionals i municipis. A més, ofereix informació de les variables més importants de contractació laboral, com l'activitat econòmica, la durada i la modalitat dels

contractes, i l'edat, el sexe, la nacionalitat i el nivell formatiu dels treballadors i treballadores contractats.

A partir d'aquesta informació tan detallada i rica, proposem una aproximació a la contractació laboral del Camp de Tarragona i de les Terres de l'Ebre des de diferents àmbits territorials. Primer, farem un balanç de la contractació laboral a Catalunya i determinarem alguns trets representatius de la resta d'àmbits territorials. Després, durem a terme una comparativa entre les quatre províncies catalanes. A continuació, abordarem la realitat del Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre i, finalment, farem una reflexió sobre les tendències laborals a les ciutats de Reus i Tarragona.

L'ocupació tecnològica

En les darreres dècades, els informes sobre el mercat de treball s'han centrat més en la qualitat dels llocs de treball generats. Aquest enfocament permet distingir clarament les tasques que només requereixen nivells formatius baixos i perceben salaris baixos de les tasques que tan sols poden ser executades per professionals ben formats i dotats d'habilitats específiques, que, com a contrapartida, són compensades amb retribucions superiors a la mitjana salarial del país.

Aquest canvi de perspectiva posa l'accent sobre la qualitat dels contractes laborals, els requisits formatius i la complexitat de les tasques executades, a diferència dels estudis tradicionals, que s'ocupen del volum total de treballadors ocupats.

Organismes internacionals com l'Organització de Cooperació i Desenvolupament Econòmic (OCDE), el Banc Mundial o l'Organització Internacional del Treball (OIT) defineixen l'ocupació tecnològica com aquells treballs que involucren l'ús, el desenvolupament o la gestió de tecnologies avançades. En essència, l'ocupació tecnològica està vinculada a rols que requereixen coneixements en àrees com ara la informàtica, l'enginyeria, la ciència de dades i altres disciplines relacionades que fan ús de tecnologies digitals avançades.

Fins a les acaballes del segle xx, l'economia catalana s'havia especialitzat en una gamma limitada d'indústries, sovint vinculades als recursos naturals i la fabricació de productes, que requerien una qualificació i uns nivells poc sofisticats de tecnologia. Ara bé, amb la transformació digital registrada des d'aleshores, Catalunya està experimentant una intensa diversificació productiva a favor de les indústries d'alta intensitat tecnològica i, sobretot, dels serveis intensius en l'ús de coneixement.

L'ocupació tecnològica està vinculada a rols que requereixen coneixements en diverses àrees.

Fins a finals del segle xx, l'economia catalana s'havia especialitzat en una gamma limitada d'indústries.

El fet que aquests sectors tinguin un pes més gran sobre el conjunt de l'economia millora els nivells de productivitat, fa més competitives les empreses, facilita la presència en els mercats internacionals i és un gran revulsiu per augmentar les inversions en R+D i innovació, entre altres aspectes. A més, la creació de llocs de treball en activitats tecnològiques impulsa l'entrada en el mercat laboral local dels joves formats en les àrees STEM (ciència, tecnologia, enginyeria i matemàtiques).

Per esbrinar la capacitat que tenen les nostres economies de crear llocs de treballs tecnològics, seguirem els criteris de l'OCDE, que considera sectors i productes d'alta tecnologia aquells que, atès el seu grau de complexitat, requereixen un esforç continu en recerca i una sòlida base tecnològica. La taula A1 presenta els sectors de contingut tecnològic alt i mitjà i els serveis intensius en coneixement de la Classificació nacional d'activitats econòmiques (CNAE-09) a dos dígit.

Taula A1. Sectors que generen ocupació tecnològica

Indústria d'alta intensitat tecnològica

- 21 Fabricació de productes farmacèutics
- 26 Fabricació de productes informàtics i electrònics

Indústria de mitjana-alta intensitat tecnològica

- 20 Indústria química
- 27 Fabricació de material i equipo electrònic
- 28 Fabricació de maquinària i equip
- 29 Fabricació de vehicles
- 30 Fabricació de la resta de transport

Serveis intensius en coneixement i tecnologia avançada

- 59 Activitats de cine, televisió i edició musical
- 60 Activitats de programació de ràdio i televisió
- 61 Telecomunicacions
- 62 Programació i activitats relacionades amb la informàtica
- 63 Serveis d'informació
- 72 Investigació i desenvolupament

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de l'Observatori del Treball i Model Productiu.

Per tal de contextualitzar l'anàlisi sobre el pes de l'ocupació tecnològica a Catalunya, comencem observant la posició de l'economia espanyola en el conjunt europeu, així com el pes relatiu de les regions de l'Estat. Des de fa uns anys, disposem d'una font valuosa que proporciona informació detallada a escala regional i municipal: el Mapa d'Ocupació Tecnològica de la Fundació COTEC. Aquesta eina permet seguir l'evolució de l'ocupació

tecnològica mitjançant les dades d'afiliacions a la Seguretat Social en tretze branques d'activitat econòmica altament intensives en tecnologia.

Els llocs de treball tecnològics a Europa i les regions espanyoles

Entre els anys 2013 i 2025, a Espanya s'han creat 494.000 llocs de treball en les branques més tecnològiques de l'economia. D'aquests, 255.000 es van generar al llarg dels set primers anys i els 240.000 restants, després del 2020. L'embranchida de l'oferta de llocs de treball tecnològic és un bon indicador del rol que estan ocupant les tecnologies digitals avançades, la gestió de dades i el coneixement tècnic en els anys posteriors a la pandèmia.

Entre els anys 2013 i 2025, a Espanya s'han creat 494.000 llocs de treball en les branques més tecnològiques de l'economia.

L'ocupació tecnològica ha crescut un 47,7% durant l'última dècada, gairebé el doble de la mitjana de la resta de sectors (26,4%). El vitalisme de l'ocupació tecnològica després de la pandèmia ha estat impulsat per la gran ocupació generada per les empreses dedicades al desenvolupament de programari, la consultoria tecnològica i altres activitats relacionades amb la informàtica. Aquestes activitats s'enduen el 80% de l'ocupació generada a partir del 2020.

En termes generals, el perfil de les persones que s'incorporen als sectors més intensius en l'ús de la tecnologia presenta unes característiques força definides. Hi predomina la població jove, especialment menor de 40 anys, i en alguns subsectors la mitjana d'edat és encara més baixa. També destaca l'elevada qualificació dels contractats, amb una alta presència de professionals amb titulació universitària, especialment en àmbits STEM, així com de tècnics formats en cicles formatius de grau superior en camps com el desenvolupament web, l'administració de sistemes, la ciberseguretat o la robòtica.

En el procés de contractació es valoren especialment competències tècniques com el domini de llenguatges de programació, l'arquitectura de sistemes o el tractament de dades. Així mateix, es consideren requisits molt ben valorats la fluïdesa en anglès tècnic, l'experiència laboral prèvia i un conjunt d'habilitats transversals, com ara la capacitat per resoldre problemes complexos, la facilitat per treballar en equip i l'adaptabilitat a entorns canviants.

Malgrat els avenços dels darrers anys, persisteix la bretxa de gènere en les branques tecnològiques.

Un altre tret rellevant de l'ocupació tecnològica és la persistència de la bretxa de gènere. Malgrat els avenços dels darrers anys, les dones continuen representant una minoria en la majoria dels subsectors tecnològics. A Espanya, el percentatge de dones ocupades en aquest àmbit és del 33,2%, una xifra lleugerament superior a la mitjana europea (32,8%).

Segons el Mapa d'Ocupació Tecnològica, des del 2017 el ritme de creixement de l'ocupació femenina en el sector tecnològic supera el masculí, fet que ha contribuït a una reducció sostinguda —encara que lenta— de la desigualtat de gènere.

En els àmbits de programació i arquitectura de sistemes, les dones representen habitualment menys del 25% del total de professionals, mentre que la seva presència és sensiblement més alta en sectors com la recerca i el desenvolupament, la indústria farmacèutica o el disseny tecnològic.

En comparació de la resta de països de la Unió Europea (EU27), Espanya ocupa la divuitena posició, amb un pes de l'ocupació tecnològica del 7,7% el 2022, semblant al de França i Portugal. Tot i que entre 2017 i 2020 la bretxa entre Espanya i la mitjana europea es va ampliar progressivament, en el període posterior a la pandèmia s'aprecia una clara convergència cap a la mitjana de la Unió Europea. En aquest sentit, la pandèmia ha actuat com a catalitzador del creixement tecnològic, i l'ocupació en aquest àmbit ha mostrat una resiliència i un dinamisme superiors als del conjunt de l'economia.

Pel que fa a la dimensió regional, el Mapa d'Ocupació Tecnològica destaca que s'està produint una forta polarització. Cinc comunitats autònomes superen la mitjana estatal pel que fa al pes de l'ocupació tecnològica: la Comunitat de Madrid (10,5%), Navarra (10%), el País Basc (9,2%), Catalunya (9%) i Aragó (8,5%). En l'altre extrem hi trobem comunitats amb un pes molt inferior, com les Illes Balears (2,7%), Extremadura (2,4%) i les illes Canàries (2,2%).

Des de l'inici de la pandèmia, prop del 60% dels llocs de treball nous intensius en tecnologia s'han concentrat en dues comunitats: Madrid (81.000) i Catalunya (52.000).

A escala provincial, la concentració és encara més acusada. Guipúscoa encapçala el rànquing, amb un 11,49% d'ocupació tecnològica, seguida de Madrid (10,57%) i Barcelona (10,26%). Tarragona ocupa la catorzena posició, amb un 6,17%, per davant de Girona (5,30%) i Lleida (3,61%). Les diferències dins del territori català són remarcables i fins i tot preocupants. Per exemple, Barcelona gairebé triplica el pes de l'ocupació tecnològica que registra Lleida.

En l'àmbit municipal, les disparitats encara són més acusades. La pandèmia ha accentuat la concentració de treballadors tecnològics en quatre grans ciutats: Madrid, Barcelona, Sevilla i Saragossa. El 2019, aquests municipis concentraven el 28,6% dels afiliats tecnològics, mentre

La pandèmia ha actuat com a catalitzador del creixement tecnològic, i l'ocupació.

Els nous llocs de treball intensius en tecnologia s'han concentrat en dues comunitats: Madrid (81.000) i Catalunya (52.000).

A escala provincial, Tarragona ocupa la catorzena posició, amb un 6,17%.

que aquest percentatge era del 30,8% el 2024. Entre aquestes ciutats, Barcelona, amb 148.997 afiliats, s'erigeix com la província espanyola amb un nombre major de treballadors tecnològics, que representen el 12,22% de l'ocupació total de la ciutat. L'activitat tecnològica es focalitza principalment en programació i consultoria, recerca i desenvolupament, fabricació de vehicles i indústria farmacèutica.

A escala més local, al final de l'exercici 2024, la ciutat de Tarragona va registrar 4.689 treballadors tecnològics (5,09% del total), principalment en la indústria química, les activitats de programació i consultoria i les tasques de recerca i desenvolupament. A Reus, hi havia 2.824 afiliats (6,59%), amb un pes destacat de la consultoria i programació, la fabricació de vehicles i la indústria química. A Valls, s'hi van registrar 1.105 treballadors tecnològics (8,90%), concentrats en la fabricació de vehicles, maquinària i indústria química. Finalment, a Tortosa hi havia 589 afiliats (3,37%), vinculats sobretot a la indústria química, la consultoria i les activitats cinematogràfiques.

Les diferències entre les ciutats del Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre són notables i posen de manifest la necessitat d'una estratègia territorial orientada a la captació d'inversions i a la diversificació productiva, amb l'objectiu de promoure el desenvolupament de les indústries d'alta tecnologia i els serveis intensius en coneixement.

L'ocupació tecnològica a Catalunya

Una vegada presentada una panoràmica de la localització i el creixement de l'ocupació tecnològica a Europa i a les comunitats autònomes espanyoles, estem en condicions d'analitzar la contractació de treballadors i treballadores tecnològics a Catalunya i les comarques del sud del país.

Per al conjunt de Catalunya, la taula A2 presenta els indicadors clau de l'ocupació tecnològica en les branques tant de la indústria com dels serveis. Tot i que l'Observatori només tarda un mes a posar la informació en l'aplicació informàtica, per ser operatius, oferim les contractacions dels dotze mesos de 2024. En les files superiors de la taula es presenta el nombre de contractes registrats i en les inferiors, el pes de cada agrupació sectorial en relació amb el total de les contractacions registrades l'any 2024 per totes les empreses catalanes.

Les indústries d'intensitat tecnològica alta van formalitzar 16.252 contractes; les indústries d'intensitat tecnològica mitjana-alta, 67.134, i les activitats de serveis intensius en coneixement i tecnologia avançada, 112.662. En total, l'ocupació tecnològica va ascendir a 196.048 contractes laborals. En dotze mesos es van materialitzar gairebé 2,5 milions de

Al final de 2024, Tarragona va registrar 4.689 treballadors tecnològics (5,09% del total) i Reus, 2.824 (6,59% del total).

Cal una estratègia territorial orientada a la captació d'inversions i a la diversificació productiva.

contractes a Catalunya, dels quals quasi 200.000 van correspondre a sectors d'alta tecnologia.

En termes relatius, el pes de la contractació tecnològica sobre el conjunt de l'economia és força moderat, cosa que no ens permet ser gaire optimistes. La contractació de les indústries de tecnologia alta i mitjana-alta representa el 3,35% del total, mentre que la corresponent als serveis intensius en coneixement representa el 4,53%. En definitiva, les dades de contractació laboral de 2024 mostren que gairebé vuit de cada cent contractes laborals van tenir lloc en les branques tecnològiques.

El 2024, gairebé el 8% de contractes laborals van tenir lloc en les branques tecnològiques.

Finalment, per edats podem observar que el gruix dels contractes va recaure sobre les persones situades entre els 25 i els 44 anys, seguides de les de 45 o més anys i dels joves menors de 25 anys. Ara bé, si considerem que els joves qualificats s'incorporen al mercat de treball a partir dels 21 anys o més, s'aprecia que el gruix de la contractació tecnològica recau sobre els joves de menys de 25 anys.

El gruix de la contractació tecnològica recau sobre els joves de menys de 25 anys.

Taula A2. Ocupació tecnològica de Catalunya per trams d'edat

Ocupació tecnològica	Menors de 25	De 25 a 44 anys	De 45 i més anys	Total
Indústria d'alta intensitat tecnològica	4.470	8.202	3.580	16.252
Indústria de mitjana-alta intensitat tecnològica	18.246	33.241	15.647	67.134
Indústria d'alta i mitjana-alta intensitat tecnològica	22.716	41.443	19.227	83.386
Serveis intensius en coneixement i tecnologia avançada	21.321	64.083	27.258	112.662
Total ocupació tecnològica	44.037	105.526	46.485	196.048
Total ocupació	757.041	1.155.261	576.911	2.489.213
Ocupació tecnològica sobre el total de l'economia (%)				
Ocupació de la indústria tecnològica	3,00%	3,59%	3,33%	3,35%
Ocupació de serveis intensius en coneixement	2,82%	5,55%	4,72%	4,53%
Ocupació tecnològica	5,82%	9,13%	8,06%	7,88%
Manufactures (sectors 10 a 32)	11,76%	13,34%	12,21%	12,59%
Serveis privats (sectors 58 a 82)	16,22%	21,05%	21,92%	19,78%

Nota: Nombre de contractes de treball registrats a la Seguretat Social l'any 2024.

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de l'Observatori del Treball i Model Productiu.

Pel que fa a la durada temporal dels contractes, les dades de la taula A3 indiquen que l'ocupació tecnològica presenta un nivell de temporalitat superior al del conjunt de l'economia. Mentre que, en termes generals, per cada contracte indefinit se'n registren aproximadament 1,29 de temporals, en el cas de la contractació tecnològica aquesta ràtio s'eleva fins a 2,37, és a dir, per cada deu contractes registrats, set són temporals.

Aquesta major temporalitat s'explica, principalment, per l'elevada incidència de contractes temporals en les indústries d'intensitat tecnològica alta i mitjana-alta.

Taula A3. Temporalitat dels contractes tecnològics a Catalunya

Ocupació tecnològica	Indefinit	Temporal	Total
Indústria d'alta intensitat tecnològica	4.297	11.955	16.252
Indústria de mitjana-alta intensitat tecnològica	16.323	50.811	67.134
Indústria d'alta i mitjana-alta intensitat tecnològica	20.62	62.766	83.386
Serveis intensius en coneixement i tecnologia avançada	37.636	75.026	112.662
Total ocupació tecnològica	58.256	137.792	196.048
Total ocupació	1.088.280	1.400.933	2.489.213
Ocupació tecnològica sobre el total de l'economia (%)			
Ocupació de la indústria tecnològica	1,89%	4,48%	3,35%
Ocupació de serveis intensius en coneixement	3,46%	5,36%	4,53%
Ocupació tecnològica	5,35%	9,84%	7,88%
Manufactures (sectors 10 a 32)	7,65%	16,43%	12,59%
Serveis privats (sectors 58 a 82)	20,19%	19,47%	19,78%

Nota: Nombre de contractes de treball registrats a la Seguretat Social l'any 2024.

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de l'Observatori del Treball i Model Productiu.

Entre les branques industrials es formalitza un contracte indefinit per cada tres de temporals, amb l'excepció de les indústries vinculades a l'automoció i el material de transport, en les quals la relació entre contractes indefinits i temporals és gairebé paritària.

En canvi, entre els serveis intensius en coneixement les diferències són molt més grans. Destaquen els serveis relacionats amb la informàtica, en què per cada nou contractes indefinits només se'n registra un de temporal. A continuació, hi ha els serveis d'informació i les activitats de recerca i desenvolupament (R+D), amb una proporció d'un contracte temporal per

cada dos indefinits. En l'altre extrem, sobresurten les activitats vinculades al cinema, la música i la televisió, que presenten una inestabilitat contractual elevada: per cada deu contractes signats, només un és indefinit i els altres nou són temporals.

La distribució provincial de l'ocupació tecnològica a Catalunya

Abans d'analitzar en detall els trets més rellevants de la contractació en els sectors d'alta tecnologia i intensius en coneixement al Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre, presentem una comparativa provincial entre les quatre demarcacions catalanes. Cal tenir en compte que aquests dos àmbits funcionals del sud de Catalunya no coincideixen amb el conjunt de la província de Tarragona. Des del 2017, el Baix Penedès s'integra administrativament a la vegueria del Penedès, tot i que es manté adscrit a l'àrea funcional del Camp de Tarragona segons la planificació territorial vigent.

Taula A4. Ocupació tecnològica per províncies (2024)

Ocupació tecnològica	Barcelona	Girona	Lleida	Tarragona	Total
Indústria d'alta intensitat tecnològica	14.807	1.070	99	276	16.252
Indústria de mitjana-alta intensitat tecnològica	56.514	3.593	1.473	5.554	67.134
Indústria d'alta i mitjana-alta intensitat tecnològica	71.321	4.663	1.572	5.830	83.386
Serveis intensius en coneixement i tecnologia avançada	105.813	3.497	1.119	2.233	112.662
Total d'ocupació tecnològica	177.134	8.160	2.691	8.063	196.048
Total d'ocupació	1.848.687	259.978	143.004	237.544	2.489.213
Ocupació tecnològica sobre el total de l'economia (%)					
Ocupació de la indústria tecnològica	3,86%	1,79%	1,10%	2,45%	3,35%
Ocupació de serveis intensius en coneixement	5,72%	1,35%	0,78%	0,94%	4,53%
Ocupació tecnològica	9,58%	3,14%	1,88%	3,39%	7,88%
Manufactures (sectors 10 a 32)	11,78%	19,13%	10,08%	13,33%	12,59%
Serveis privats (sectors 58 a 82)	22,55%	10,57%	10,74%	13,78%	19,78%

Nota: Nombre de contractes de treball registrats a la Seguretat Social.

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de l'Observatori del Treball i Model Productiu.

Sobre la distribució de l'ocupació tecnològica pel territori català, destaca sense sorpreses la gran concentració entorn de la primera corona de l'Àrea Metropolitana de Barcelona. El 2024, nou de cada deu contractacions en els sectors d'alta tecnologia es van dur a terme a la província de Barcelona, i la seva participació en l'ocupació total és del 74,27%. La resta de l'ocupació en sectors tecnològics es reparteix a parts iguals entre les demarcacions de Girona (4,16%) i Tarragona (4,11%), i a força distància les comarques lleidatanes (1,37%).

El 2024, el 90% de contractacions en els sectors d'alta tecnologia es van dur a terme a la província de Barcelona.

Les desigualtats geogràfiques en la creació de llocs de treball tecnològic encara són més pronunciades quan observem les pautes de localització dels serveis intensius en coneixement, ja que aquestes branques són les grans propulsores del canvi del model econòmic i les grans finestres en la creació d'ocupació qualificada.

El 85,53% de les contractacions de les indústries d'intensitat tecnològica alta i mitjana-alta i el 93,92% dels serveis intensius en coneixement i tecnologia avançada es concentren a la província de Barcelona. Respecte a la demarcació tarragonina, manté un pes substantiu en la contractació tecnològica de la indústria (6,99%), per damunt de Girona i Lleida, però cau considerablement en els serveis intensius en coneixement, sector en el qual només genera l'1,98% del total català, força per sota del 3,10% exhibit per la província de Girona.

El 6,99% de les contractacions tecnològiques a Catalunya es van dur a terme a la demarcació tarragonina.

La província de Tarragona mostra una capacitat destacable per generar una part significativa de l'ocupació tecnològica de Catalunya en les indústries d'intensitat tecnològica mitjana, especialment en la indústria química (11,13% del total català), la indústria de l'automòbil (6,60%) i la de fabricació d'altre material de transport (9,04%).

En canvi, la seva capacitat per crear ocupació en les indústries d'alta tecnologia és força més limitada: només concentra l'1,72% del total català en la indústria farmacèutica i l'1,62% en la fabricació de productes informàtics i electrònics.

A Tarragona, es crea poca ocupació en les indústries d'alta tecnologia i en els serveis intensius en coneixement.

Contràriament, en relació amb els serveis intensius en coneixement i tecnologia, el potencial de Tarragona per generar ocupació tecnològica és més aviat moderat. La seva participació és molt reduïda en activitats com la producció cinematogràfica i audiovisual (0,76%) o les tecnologies de la informació (2,17%). En canvi, la província destaca en dos àmbits específics: les telecomunicacions, amb el 6,07% del total català, i la recerca i el desenvolupament tecnològic, amb un 7,88%.

No obstant això, la presència d'aquests serveis en el conjunt del mercat laboral continua sent molt limitada. Els contractes laborals relatius a

serveis intensius en coneixement no arriben ni a l'1% del total de la contractació provincial, fet que posa de manifest les dificultats del teixit productiu local per ampliar-se en aquells sectors que impulsen el canvi tecnològic i l'ocupació de qualitat.

Actualment, un dels grans reptes de l'economia de les comarques del sud de Catalunya és activar un procés de diversificació productiva orientat a fomentar l'especialització en activitats —especialment intangibles— que permetin canalitzar i aprofitar el potencial creatiu i innovador de les noves generacions.

L'ocupació tecnològica al Camp de Tarragona i a les Terres de l'Ebre

Quan s'analitza en detall la realitat dels dos grans àmbits funcionals del sud de Catalunya, emergeixen diferències territorials significatives. Fins i tot en zones geogràficament properes, s'observen contrastos notables en aspectes com el teixit productiu, l'estructura salarial o el nivell formatiu de la població resident. Per aquest motiu, és necessari superar l'enfocament provincial i adoptar una mirada més ajustada a la realitat socioeconòmica del Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre. En aquesta línia, també durem a terme una anàlisi comparativa a escala local entre les ciutats de Tarragona i Reus.

La taula A5 ofereix informació sobre el pes de les indústries d'intensitat tecnològica alta i mitjana-alta i els serveis intensius en coneixement i tecnologia avançada per a les dues àrees funcionals del sud de Catalunya i les ciutats de Tarragona i Reus.

D'entrada, es constata que l'economia territorial té una capacitat limitada per generar oportunitats laborals en els sectors industrials d'alta tecnologia. Al Camp de Tarragona amb prou feines s'assoleixen 217 contractacions en aquests sectors, mentre que a les Terres de l'Ebre el nombre no arriba ni a la trentena. La major part de les contractacions es concentren en la indústria farmacèutica, amb un paper destacat del clúster vinculat als sectors farmacèutic i veterinari de Reus. En canvi, la contractació en indústries com la fabricació de productes informàtics i electrònics és pràcticament inexistent.

En aquest context, les comarques del sud de Catalunya afronten el repte de posicionar-se amb més força en branques industrials d'alt contingut tecnològic, especialment si es compara amb el pes que aquestes activitats tenen en altres demarcacions del país.

Les comarques tarragonines han de millorar en branques industrials d'alt contingut tecnològic.

Taula A5. Ocupació tecnològica a Tarragona

Ocupació tecnològica	Camp de Tarragona	Terres de l'Ebre	Total	Tarragona	Reus
Indústria d'alta intensitat tecnològica	217	29	246	23	133
Indústria de mitjana-alta intensitat tecnològica	4.520	581	5.101	517	907
Indústria d'alta i mitjana-alta intensitat tecnològica	4.737	610	5.347	540	1.040
Serveis intensius en coneixement i tecnologia avançada	1.547	233	1.780	896	429
Total d'ocupació tecnològica	6.284	843	7.127	1.436	1.469
Total d'ocupació	169.883	42.035	211.918	57.080	29.334
Ocupació tecnològica sobre el total de l'economia (%)					
Ocupació de la indústria tecnològica	2,79%	1,45%	2,52%	0,95%	3,55%
Ocupació de serveis intensius en coneixement	0,91%	0,55%	0,84%	1,57%	1,46%
Ocupació tecnològica	3,70%	2,01%	3,36%	2,52%	5,01%
Manufactures (sectors 10 a 32)	13,41%	12,58%	13,25%	5,08%	10,84%
Serveis privats (sectors 58 a 82)	14,22%	7,13%	12,82%	20,30%	13,72%

Nota: Nombre de contractes de treball registrats a la Seguretat Social.

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de l'Observatori del Treball i Model Productiu.

Sobre la contractació tecnològica en indústries d'intensitat tecnològica mitjana-alta, l'escenari és força més favorable, especialment al Camp de Tarragona. En aquest segment, destaquen les contractacions registrades en la indústria química, la fabricació de maquinària i el sector del material de transport. Per contra, la base productiva de les comarques de l'Ebre mostra una capacitat reduïda per generar ocupació tecnològica en aquestes indústries.

Finalment, l'anàlisi del nombre de contractes laborals vinculats a activitats tecnològiques entre els serveis intensius en coneixement encara ofereix un balanç més decebedor. Tant al Camp de Tarragona com a les Terres de l'Ebre, els contractes registrats durant l'any 2024 en els serveis intensius en coneixement i tecnologia avançada no arriben a representar ni l'1% del total de contractacions.

La radiografia territorial posa de manifest diferències significatives entre ambdues àrees. Les comarques del Camp presenten un dèficit notable en la presència tant d'indústries d'alta tecnologia com de serveis d'elevat contingut tecnològic. Malgrat això, destaquen en determinats segments de la indústria d'intensitat tecnològica mitjana-alta, principalment gràcies al pes del clúster petroquímic i a la concentració d'activitats vinculades a la fabricació de productes metàl·lics transformats i components per al sector de l'automoció i altres vehicles.

No obstant això, el balanç que ofereixen les quatre comarques de l'Ebre és especialment preocupant: només dos de cada cent contractes laborals corresponen a llocs de treball amb component tecnològic, la qual cosa evidencia la feblesa estructural de la seva base productiva en aquest àmbit.

Pel que fa a la comparativa local entre les ciutats de Tarragona i Reus, s'observen diferències rellevants en la seva estructura econòmica, alhora que també es detecten dinàmiques complementàries.

En primer lloc, Tarragona registra un volum de contractacions molt superior al de Reus, 57.080 contractes davant dels 29.334 registrats a la capital del Baix Camp. A escala sectorial, ambdues ciutats mostren una elevada concentració d'ocupació en activitats comercials —tant al detall com a l'engròs— i en sectors vinculats a la restauració i l'allotjament. Tarragona destaca també pel pes de les activitats logístiques, postals i de serveis auxiliars.

Tanmateix, Reus presenta un major dinamisme pel que fa a l'ocupació tecnològica, tant en indústries com en serveis intensius en coneixement. Tot i la diferència en el volum total de contractes, la capital del Baix Camp gairebé iguala Tarragona en nombre absolut de contractacions tecnològiques. Així, per cada cent contractes laborals, Reus en registra sis d'ocupació tecnològica, mentre que Tarragona amb prou feines n'assoleix tres.

Aquestes dades posen de manifest el gran repte que afronten ambdues ciutats —especialment Tarragona—, que exigeix reforçar l'atractiu del territori envers les activitats amb alt valor afegit. Així, és necessari impulsar estratègies que incentivin la captació d'inversions i el desenvolupament d'iniciatives locals vinculades a les tecnologies avançades, amb l'objectiu de generar ocupació qualificada i d'estimular la internacionalització del teixit productiu, tant a escala local com en el conjunt de la seva àrea d'influència.

A les Terres de l'Ebre només el 2% de contractes laborals tenen component tecnològic.

Reus presenta un major dinamisme en ocupació tecnològica.

Taula A6. Contractació tecnològica per sectors industrials i de serveis

Sectors d'alt contingut tecnològic	Camp de Tarragona	Terres de l'Ebre	Total	Tarragona	Reus
Indústria d'alta intensitat tecnològica	217	29	246	23	133
21 Fabricació de productes farmacèutics	178	11	189	22	114
26 Fabricació de productes informàtics i electrònics	39	18	57	1	19
Indústria de mitjana-alta intensitat tecnològica	4.520	581	5101	517	907
20 Indústria química	1691	468	2159	360	109
27 Fabricació de material i equipo electrònic	106	0	106	6	10
28 Fabricació de maquinària i equipo	945	82	1027	61	665
29 Fabricació de vehicles	1706	14	1720	74	98
30 Fabricació de la resta de transport	72	17	89	16	25
Serveis intensius en coneixement i tecnologia avançada	1.547	233	1780	896	429
59 Activitats de cine, televisió i edició musical	413	15	428	387	13
60 Activitats de programació de ràdio i televisió	40	29	69	17	4
61 Telecomunicacions	192	47	239	29	122
62 Programació i activitats relacionades amb la informàtica	458	70	528	181	187
63 Serveis d'informació	48	3	51	16	24
72 Investigació i desenvolupament	396	69	465	266	79
Indústria d'alta intensitat tecnològica	217	29	246	23	133
Indústria de mitjana-alta intensitat tecnològica	4.520	581	5101	517	907
Indústria d'alta i mitjana-alta intensitat tecnològica	4.737	610	5347	540	1.040
Serveis intensius en coneixement i tecnologia avançada	1.547	233	1780	896	429
Total ocupació tecnològica	6.284	843	7127	1.436	1.469

Nota: Nombre de contractes de treball registrats a la Seguretat Social.

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de l'Observatori del Treball i Model Productiu.

No hi ha dubte que l'ocupació tecnològica esdevé imprescindible per a la transformació digital i el creixement sostenible dels territoris, ja que impulsa la innovació, millora la productivitat i fomenta la competitivitat econòmica.

La incorporació de perfils professionals amb competències digitals facilita l'adopció de noves tecnologies per part de les empreses i les administracions, la qual cosa estimula la modernització del teixit productiu i la creació de nous filons laborals de qualitat. També contribueix a la retenció i l'atracció de talent, i redueix les desigualtats territorials mitjançant un desenvolupament més equilibrat i inclusiu. Les comarques del sud de Tarragona han de desplegar un ventall de polítiques industrials i laborals que incentivin la creació de llocs de treball tecnològic. Només així podrem escurçar la bretxa tecnològica que ens separa d'altres territoris veïns.

Les comarques del sud de l'Ebre necessiten polítiques industrials i laborals que incentivin la creació de llocs de treball tecnològic.

Arribats en aquest punt, farem un balanç resumit de la capacitat que té l'economia catalana per generar ocupació tecnològica posant l'accent en la contractació laboral duta a terme en les comarques del Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre.

Sobre l'ocupació tecnològica, destaquem els trets següents:

1. El perfil laboral més valorat per les empreses intensives en tecnologia i coneixement es caracteritza per una combinació de competències tècniques avançades, formació acadèmica especialitzada i habilitats transversals, com la facilitat per treballar en equip, la capacitat per adaptar-se als canvis i el domini de l'anglès tècnic.
2. L'ocupació tecnològica presenta una taxa de temporalitat superior a la mitjana de l'economia catalana, especialment dins de les indústries d'intensitat tecnològica alta i mitjana-alta.
3. Els contractes tecnològics es concentren majoritàriament en menors de 40 anys i amb una qualificació alta, fet que posa de manifest el vincle entre la inversió en formació avançada i l'accés a llocs de treball de qualitat.
4. La majoria dels contractes tecnològics (nou de cada deu dels signats a Catalunya) es registren a la província de Barcelona. Tarragona genera un volum notable en la indústria intensiva en tecnologia, però té un pes molt reduït en els serveis intensius en coneixement.
5. La presència femenina en l'ocupació tecnològica continua sent minoritària. Malgrat que la bretxa de gènere s'està reduint, les dones només representen un terç del total d'ocupats tecnològics. Les dones continuen sent una minoria, especialment en informàtica i enginyeria, i només en àmbits com la recerca o la indústria farmacèutica assoleixen un pes paritari.

En l'àmbit territorial, les principals conclusions que es desprenen de la informació analitzada es poden sintetitzar en els punts següents:

1. Espanya ocupava la 18a posició de la UE en ocupació tecnològica (7,7%) el 2022, de manera similar a França i Portugal, però després de la pandèmia ha registrat una clara convergència cap a la mitjana europea.
2. La distribució geogràfica de l'ocupació tecnològica està molt polaritzada. En l'àmbit regional, cinc comunitats espanyoles superen la mitjana estatal: Madrid (10,5%), Navarra (10%), el País Basc (9,2%), Catalunya (9%) i Aragó (8,5%). En l'altre extrem hi trobem les Illes Balears (2,7%), Extremadura (2,4%) i les illes Canàries (2,2%). Les diferències regionals són grans i persistents.
3. A escala provincial, la polarització és encara més gran. Guipúscoa lidera l'ocupació tecnològica, amb un 11,49%, seguida de Madrid (10,57%) i Barcelona (10,26%). Tarragona se situa en la catorzena posició (6,17%), superant Girona (5,30%) i Lleida (3,61%). Les diferències dins del territori català són destacables, ja que Barcelona gairebé triplica el pes de Lleida. Entre les grans ciutats espanyoles, Madrid i Barcelona concentren gairebé el 60% dels llocs de treball tecnològics nous. Barcelona, amb 148.997 treballadors (el 12,22% de l'ocupació total), és la ciutat espanyola amb més afiliats tecnològics.
4. El 2024, la contractació tecnològica representa el 7,88% del total a Catalunya, amb un 3,35% en indústries de tecnologia alta i mitjana-alta i un 4,53% en serveis intensius en coneixement. Està molt polaritzada a Barcelona, que absorbeix el 90% dels contractes d'alta tecnologia i el 74,27% de l'ocupació tecnològica total. Girona i Tarragona tenen una quota similar (4,16% i 4,11%, respectivament), mentre que les Terres de Ponent queden molt enrere (1,37%). Les desigualtats s'accentuen en els serveis intensius en coneixement, el 93,92% de la contractació dels quals es concentra a Barcelona.
5. La província de Tarragona manté un pes rellevant en la indústria tecnològica (6,99%), però és molt feble en els serveis intensius en coneixement (1,98%), força per sota de Girona (3,10%). Tarragona destaca en ocupació tecnològica dins de les indústries d'intensitat mitjana, especialment en la indústria química (11,13%), l'automobilística (6,60%) i la de material de transport (9,04%). En canvi, té un pes molt limitat en les indústries d'alta tecnologia, com la farmacèutica (1,72%) i la informàtica i electrònica (1,62%). Pel que fa als serveis intensius en coneixement, el seu potencial és moderat, amb poca presència en àmbits com l'audiovisual i les TIC, però amb una presència rellevant en telecomunicacions i activitats d'R+D.
6. L'ocupació tecnològica al Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre reflecteix la diversitat interna del territori, amb diferències marcades en el teixit productiu, els nivells educatius i les oportunitats laborals.

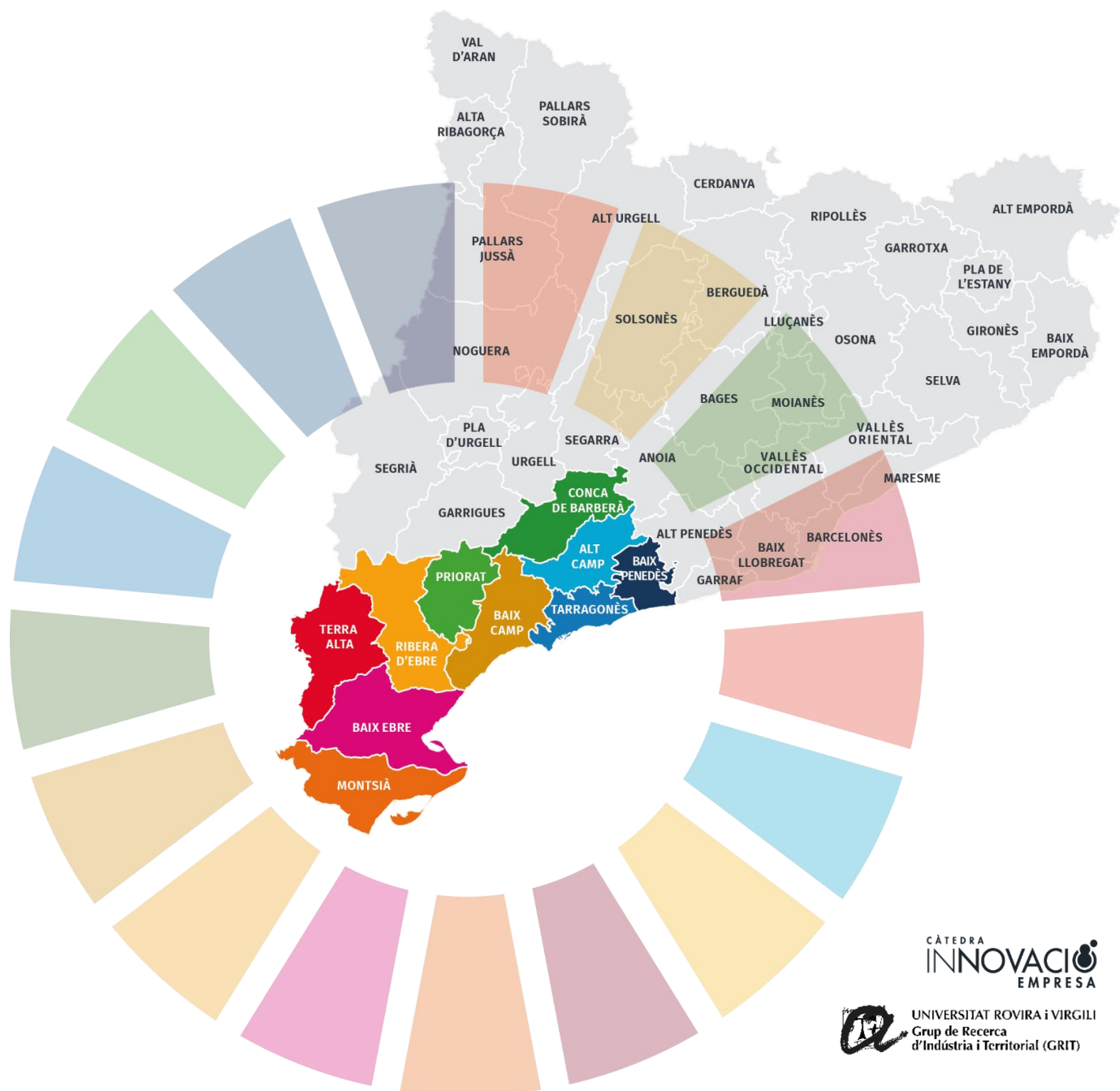
Les dues àrees funcionals presenten dinàmiques diferenciades i complementàries. L'any 2024, els contractes en indústries d'alta tecnologia van ser gairebé inexistents, si bé el panorama va ser més favorable en les indústries d'intensitat tecnològica mitjana-alta al Camp de Tarragona, amb una presència destacada en la indústria química, la maquinària i el transport. Per contra, les comarques de l'Ebre continuen mostrant una capacitat molt reduïda.

7. La situació és més preocupant entre els serveis intensius en coneixement. En els dos àmbits territorials aquest sector representa menys de l'1% del total de contractes. Aquesta dada evidencia les dificultats estructurals d'ambdues àrees per generar ocupació en sectors de tecnologia avançada, tot i que el Camp presenta certs punts forts en indústries d'intensitat tecnològica mitjana-alta gràcies al clúster petroquímic i a la fabricació de components metàl·lics i de l'automoció.
8. Pel que fa a la comparativa entre Tarragona i Reus, malgrat que Tarragona duplica Reus en volum total de contractes, Reus registra una proporció més alta d'ocupació tecnològica (6% dels contractes davant del 3% de Tarragona). La comparació reforça la idea que Reus fa anys que desplega una estratègia de diversificació en activitats intensives en tecnologia i coneixement, mentre que Tarragona hauria d'intensificar els seus esforços per esdevenir un pol d'atracció per a empreses tecnològiques i retenir el talent local.

Informe de conjuntura econòmica

Camp de Tarragona i Terres de l'Ebre

Segon trimestre de 2025

CÀTEDRA
INNOVACIÓ
EMPRESA

UNIVERSITAT ROVIRA I VIRGILI
Grup de Recerca
d'Indústria i Territorial (GRIT)